

09-03-2020 † Δευτέρα τῆς Β' Εβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

† Μνήμη τῶν ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἦχος ὧ Πα

Ἦχος ὧ Πα
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

στην σου ^πδὸ ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ^Δ
δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου ^Δδο ξα τω
ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το κου σου
ου ου ^π

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οπι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς πιστοὺς καταγαύζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἣ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ

λέγουσι, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ᾠοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν, διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε, οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψου.

Ὑψος^{Γτος} λ

χ^B λ⁶ Εκ νε ο τη το ος μου Δ⁶ λ⁶ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη λ⁶ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου λ⁶ Δίς
 λ⁶ Οι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου λ⁶ ως χορ τος γαρ πυ ρι
 ε σε σθεα πε ζη ραμ με νοι λ⁶ Δίς
 λ⁶ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι λ⁶
 λ⁶ Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται λ⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται ⁶λ ^Πτη Τρι ^Βα δι ^Γκη Μο ⁺να α δι ⁺ι ε
 ρο ⁶κρυ ^λφι ⁶ως ^λ
⁶λ ^Μκαι ^χνυν ^Βκαι α ^χει ⁺και ^Βεις ⁺τους ⁺αι ⁺ω ⁺νας
 τον ⁶αι ^λων ^Πων ^Βα ^Γμην ⁶
⁶λ ^ΠΑ ^Βγι ⁺ω ⁺Πνευ ⁺μα ⁺τι ⁺α ⁺να ⁺βλυ ⁺υ ⁺ζει ⁺τα
 της ⁶χα ^λα ^Πρι ^Βτος ⁺ρει ⁺θρα ⁶αρ ^λδευ ⁺ο ⁺ον ⁺τα ⁺α
 πα ⁶σαν ^λτην ^Γκτι ⁺ισιν ⁺προς ⁺ζω ⁺ο ⁺γο ⁺νι ⁺ι ⁺αν ⁶λ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

⁶λ ^ΒΔι ^Γη ⁺η ⁺λ ⁺θο ⁺μεν ⁺δι ⁺α ⁺πυ ⁺ρος ⁺και
 υ ⁺υ ⁺δα ⁺τος ^Δκαι ^λε ⁺ζη ⁺γα ⁺γες ⁺η ⁺μας ⁺εις ⁺α
 να ⁶ψυ ^λχην ^(Δίς)

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὥς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Τὸ τρίτον. ^Γ ^Β ⁶ ^λ ^Δ ^ι ^η ^η ^λ ^θ ^ο ^μ ^ε ^ν ^δ ^ι ^α
^π ^υ ^ρ ^ο ^ς ^κ ^α ^ι ^υ ^υ ^δ ^α ^τ ^ο ^ς ^λ ^κ ^α ^ι ^ε ^ξ ^η ^γ ^α ^γ ^ε ^ς ^η
^μ ^α ^ς ^λ ^ε ^ι ^ς ^α ^ν ^α ^ψ ^υ ^χ ^η ^η ^ν ⁶ ^λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

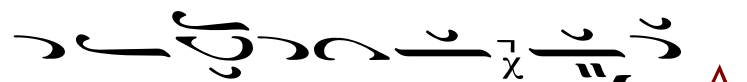
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα

σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: —————
Ἀ Καὶ πνευματισου Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: —————
Ἀ Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

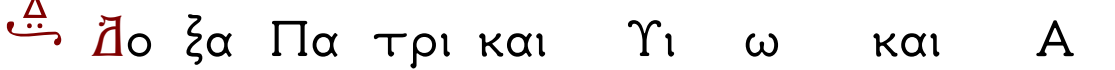
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

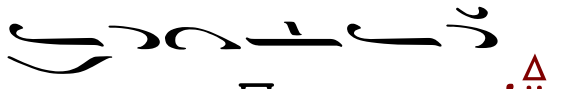
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

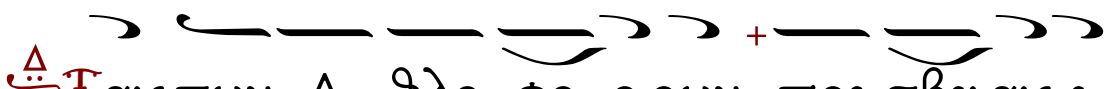
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

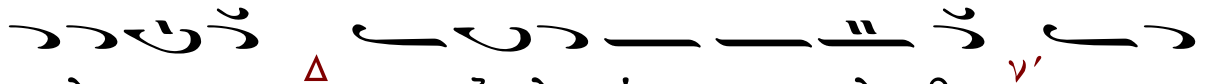
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

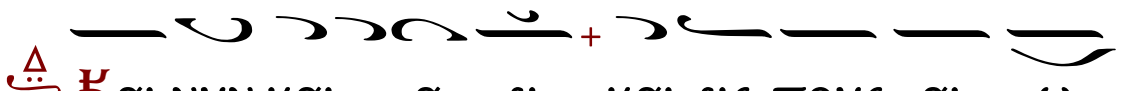
  Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι

  ταις των Α θλο φο ορων πρε σβει αις ε

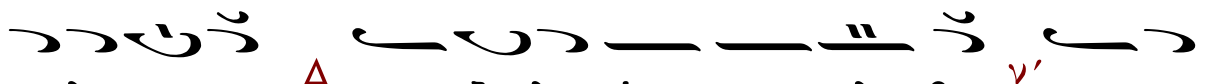
 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

 μων εγ κλη μα των

  και νυν και α ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων Α μην

  ταις της Θε ο το οκου πρε σβει αις ε

 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

 μων εγ κλη μα των

ἡ
 Ἐ λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ο ομη μα α μου

Προ φη τι κως α νε βο ο ο α ο Δα
 α βι ιδ εν ψα αλ μοις δι ηλ θο μεν δι α
 πυ ρος και αι αι υ δα ατος και ε ζη γα
 γες η μας εις α α να ψυ υ χην υ μεις δε μαρ
 τυ ρες Χρι στου δι αυ των τω ων ε
 ε ερ γων το λο γι ο ο ον πλη ρου ουν
 τες δι ηλ θε τε δι α πυ ρος τε και υ δα

α τος και ει σηλ θε τε εις την βασι
 λει ει ει αν των ου ου ρα α α ανων δι
 ο ο πρε σβε ε ε ε ε ευ σα α τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τεσ σα ρα α
 α α κο ο ον τα ο ον τε ες α θλη ηται
 αι αι ται δω ρη θη ναι η μι ιν το με γα
 α ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
 (δλς)
^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
^B
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ον ⁶

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος λ' διὰ — Γα

ἤ γ' ^N ^Γ ^N ^Π
 ἤ Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ἤ και
 — ^N — ^M —
 την Αι γυπτι αν ^π ^q μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 — ^N — ^Γ — ^{Δίς}
 ἤ ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^χ ^λ τω
 — ^N — ^Γ — ^{Δίς}
 λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν ἤ
^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ
 ἤ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 — ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ
 σον η μας ἤ
 ἤ ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ
 ἤ Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ἤ
^Π ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 — ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ
 ζη των ἤ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε ^χ ^λ
 — ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ ^N ^Γ
 των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον ἤ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σωνη μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
ψυχην ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα ληνη
την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σωνη μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

και την ψυχήν και την διάνοιάν Α

Α Υπεράγια Θεοτόκε σωώ

σόνη μας Α

Α Νοσούντα το σώμα και την ψυχήν Α

επισκοπής θείας και προνοίας της παρα

σου Α αξιώσον μενη Θεομήτορ Χ

ως αγαθή αγαθού τελοχευτριά Α

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α'. Ὡχος β'. Ὁ Εἰρμὸς «Δεῦτε λαοί».

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοστεφῇ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστώνυμον κλησιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Δόξα...

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδή γ'.

Ἦχος λ' αἰ —

^{χ^Μ}
^Γ
 Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
 Κυ ρι ε ^Γ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
 με στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ
 των ε φε των η α κρο της ^Γ των πισ των το
 στη ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε ^Γ ^{Δίς}
^Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^Γ
^Γ Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
 τι θη μι ^Γ Σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ
 με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θωνη αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πα νυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην

δι α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον

ε κυ η σας μο νη πα να χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Εὐ ερ γε την τε κου σα τον των κα
λων αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου
τον πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να
σαι ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι
στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
πα θε σιν ε ξε τα λο με νω Παρ θε νε
συ μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ
α νε λ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον

— — — — — + — — — — —
Πα να μω με τον αδα πανη τον Γ

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'.

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε».

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκκληρώσαντο.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Δόξα...

Ελάλει κατὰ τῶν τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα· Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται! Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι κἀγὼ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ, Σῶτερ, πάθους,
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.
Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγῃ σκέλη ἀνδρῶν
τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχοι.

Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός, αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφη τελειοῦνται.

Στίχοι.

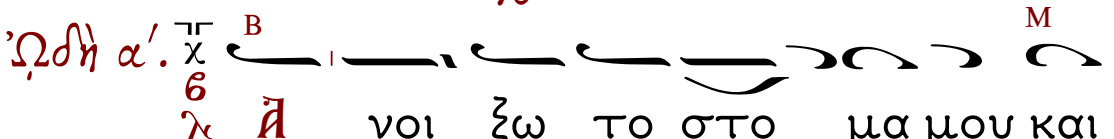
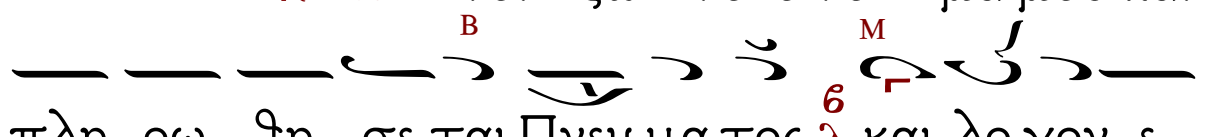
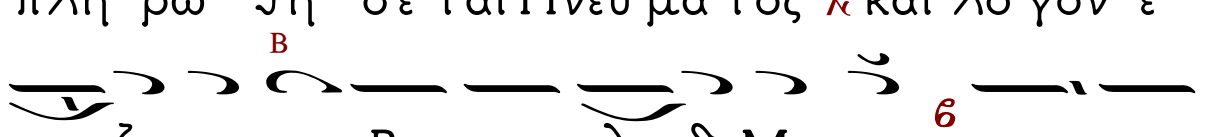
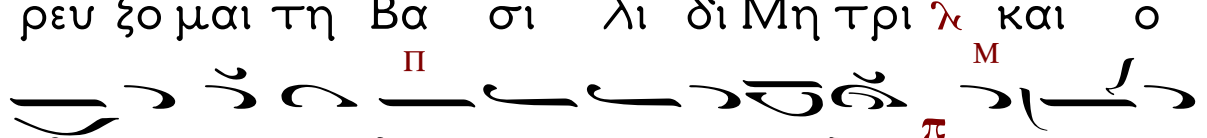
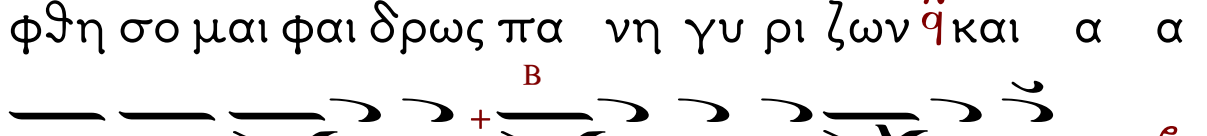
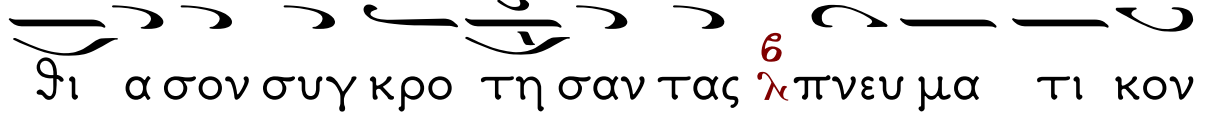
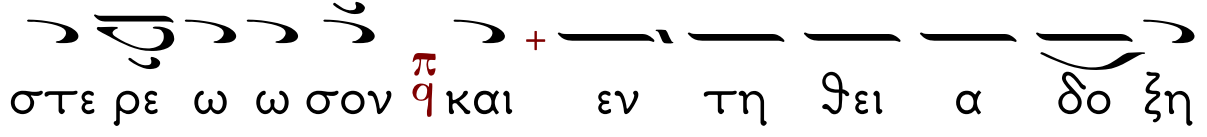
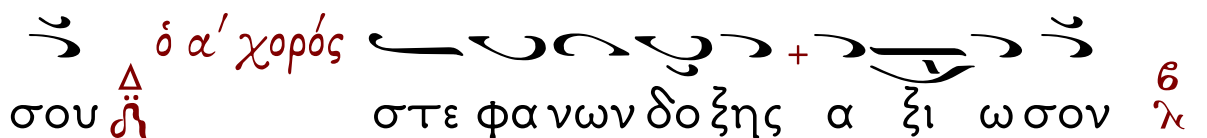
Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,

Ἡ παππόμμαμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ'τος

Ὡδὴ α'.
 νοι ζω το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος
 και λο γον ε
 ρευ ζομαι τη Βασι λι δι Μητρι
 και ο
 φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ ρι ζων
 και α α
 σω γη θο μενος τα αυτης τα θαυματα
 Ὡδὴ γ'.
 Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε
 η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
 θι α σον συ γκρο τη σαν τας
 πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον
 και εν τη θει α δο ξη
 σου
 στε φανων δο ξης α ξι ω σον

Ὡδὴ δ'.

 ἤν α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου

 λην ἤτης εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σεως ἤ

 σου του υ ψιστου ἤ ο Προ φη της Αβ βα κουμ

 ἤ κα τα νο ων ε κραυ γαζε ἤ δο ξα τη δυ

 να μει σου Κυ ρι ε

Ὡδὴ ε'.

 ἤ ξε στη τα συμ παν τα ἤ ε πι

 τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα

 με Παρ θε νε ἤ εσ χες εν μη τρα τον

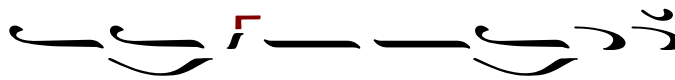
 ε πι πα αν των Θε ον ἤ και τε το κας α

 χρο νον Υι ον ἤ πα σι τοις υ μνου σι σε ἤ σω

 τη ρι αν βρα βευ ον τα

Ὡδὴ στ'.
 ἤν θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες πτης Θε ο
 μη το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν Ἀ τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξα
 ζοντες

Ὡδὴ ζ'.
 Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
 κτι σει οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι
 σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
 πε ρυ υμνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡδὴ ἡ.
 6 λ Δι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

 σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον 6 λ

 6 λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

 νω Δ ρι ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

 σω σα το Δ ρι το τε μεν τυ που με νος 6 λ

 νυν δε ε νερ γου με νος π ρ την οι κου με νην

 α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν Δ ρι τον

 Κυ ριον υ μνει τε τα ερ γα π ρ και υ πε ρυ

 ψου τε Δ ρι εις παν τας τους αι ω ω να α α

 α ας 6 λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα Ήχος Γτος

Στίχος α΄ $\overset{\text{M}}{\chi} \overset{\text{B}}{\epsilon} \text{Με γα λυ νει η ψυ χη μου}$

τον Κυ ρι ον ⁶ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^Γχ ₆ ε πι τω Θε ω ω τω σω
χ

τη ριμου ⁶κ

^B
⁶ **κ** **τ** η ν Τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ει μ ⁶ **κ** και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φειμ ⁶ την α δι α φθo ρως Θε on Λο

γον τε κουσαν ⁶την ον τως Θε ο τον σε

μεγαλυνομεν ⁶λ

Στίχος β' χ̣^B
6
λ Ο τι ε πε βλέψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ
 B
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και
 + εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ⁶λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε
 με γα λυ νο μεν ⁶λ
 Στίχος γ' ⁶λ O τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

+ εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγα λυ νο μεν ⁶
 Στίχος ε' ⁶ ⁶ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶ πει νων τας ⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας +
 ε ζα πε στει λε κε νους ⁶
^Μ ⁶ ^Δ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ
 + και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
^Π Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον

σε μεγα λυ νο μεν ⁶

Στίχος στ' ⁶ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ⁶ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος ⁶

⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ᾠδὴ.

π^λ
 6
 λ Ἄ πας γηγενης 6 λ σκιρτατω πνευματι λαμ
 πα δουχουμενος 6 λ πανη γυριζετω
 δε π^π
 9 α υλων νοων φυσις γεραιουσα
 6
 λ τα ι ε ρα θαυμασια της Θεο
 μητορος Δ^Δ και βοαααατω Δ^Δ χαιροις
 + παμμακαριστε Θεο το κε Α γνη
 α ει παρ θε^λ νεεεεεε 6
 λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων
Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν
ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς
στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις ὑμνείσθω,
ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων
Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ
ἀνάκλησις, χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ
σκέπη τοῦ κόσμου, χαῖρε σεμνή μητρόθεε, χαῖρε
τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖρε
κούφη νεφέλη, χαῖρε τῆς Εὐας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Π
Χ̣̣̣̣̣̣ Π̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ σα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ νο̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ η̣̣̣̣̣̣ αι̣̣̣̣̣̣ νε̣̣̣̣̣̣
σα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ τ̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ τον̣̣̣̣̣̣ Κυ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ον̣̣̣̣̣̣
αι̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ τε̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ ον̣̣̣̣̣̣ Κυ̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ον̣̣̣̣̣̣ εκ̣̣̣̣̣̣ τ̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣
ω̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ αι̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ τε̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αυ̣̣̣̣̣̣
το̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ον̣̣̣̣̣̣ εν̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ς υ̣̣̣̣̣̣ ψ̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ σ̣̣̣̣̣̣ το̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ς σο̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣
π̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ υ̣̣̣̣̣̣ μ̣̣̣̣̣̣ νο̣̣̣̣̣̣ς τ̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣ Θε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ ω̣̣̣̣̣̣
Α̣̣̣̣̣̣ Δ̣̣̣̣̣̣ Α̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ τε̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αυ̣̣̣̣̣̣ τον̣̣̣̣̣̣ πα̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αν̣̣̣̣̣̣
τε̣̣̣̣̣̣ ε̣̣̣̣̣̣ς ο̣̣̣̣̣̣ι Α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αγ̣̣̣̣̣̣ γε̣̣̣̣̣̣ λοι̣̣̣̣̣̣ ο̣̣̣̣̣̣ι α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αυ̣̣̣̣̣̣ του̣̣̣̣̣̣
αι̣̣̣̣̣̣ ν̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ τε̣̣̣̣̣̣ αυ̣̣̣̣̣̣ τον̣̣̣̣̣̣ πα̣̣̣̣̣̣σαι̣̣̣̣̣̣ αι̣̣̣̣̣̣
δυ̣̣̣̣̣̣ να̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ μ̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣ς α̣̣̣̣̣̣ α̣̣̣̣̣̣ αυ̣̣̣̣̣̣ του̣̣̣̣̣̣ σο̣̣̣̣̣̣ ι̣̣̣̣̣̣ς π̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣ ει̣̣̣̣̣̣

Σπ'χ. $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\eta}$ $\overset{\chi}{\alpha}$ $\overset{\chi}{\iota}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\epsilon}$ $\overset{\chi}{\tau}$ $\overset{\chi}{\omicron}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\epsilon}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\eta}$ $\overset{\chi}{\chi}$ $\overset{\chi}{\omega}$ $\overset{\chi}{\varsigma}$ $\overset{\chi}{\alpha}$ $\overset{\chi}{\lambda}$ $\overset{\chi}{\tau}$ $\overset{\chi}{\eta}$
 ρι ω και κι θα ρα $\overset{\chi}{\eta}$

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μέτ' ἐγκωμίων
 ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρούει
 πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν,
 διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν
 γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα,
 συνασπισμόν τε, ἄρραγῇ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς
 πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρας
 τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς
 ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς
 ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σπ'χ. $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\eta}$ $\overset{\chi}{\alpha}$ $\overset{\chi}{\iota}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\epsilon}$ $\overset{\chi}{\tau}$ $\overset{\chi}{\omicron}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\epsilon}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\eta}$ $\overset{\chi}{\chi}$ $\overset{\chi}{\omega}$ $\overset{\chi}{\varsigma}$ $\overset{\chi}{\alpha}$ $\overset{\chi}{\lambda}$ $\overset{\chi}{\tau}$ $\overset{\chi}{\eta}$
 και χο ρω $\overset{\chi}{\eta}$ $\overset{\chi}{\alpha}$ $\overset{\chi}{\iota}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\epsilon}$ $\overset{\chi}{\tau}$ $\overset{\chi}{\omicron}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\epsilon}$ $\overset{\chi}{\nu}$ $\overset{\chi}{\eta}$ $\overset{\chi}{\chi}$ $\overset{\chi}{\omega}$ $\overset{\chi}{\varsigma}$ $\overset{\chi}{\alpha}$ $\overset{\chi}{\lambda}$ $\overset{\chi}{\tau}$ $\overset{\chi}{\eta}$
 δαι αις και ορ γα νω $\overset{\chi}{\eta}$

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ Ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς Ἅγιος καὶ θεόλεκτον σύστημα, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ
^ⲕ_ⲡ **Α**_ⲓ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ
 η χοις ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ
^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ
 α λα λαγ μου ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ
^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ
 σα α τω τον Κυ ριον ^ⲕ_ⲡ ^ⲕ_ⲡ

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ

νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων
στρατεύμασι, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη
τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως,
πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ήχος πλ. α'.

Ήχος λη Πα

Π
λ
π
q
Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω x
q

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι π
q

Π
π
q
Α θλο φο ο ο ροι Χρι ι στου x
q
την

παν σε πτον νη στει αν φαι δρο ο τε ε ε ρα αν

x
q
α πειρ γα α α α α σα α α α σθε x
q

τη μνη μη της εν δο ο ο ο ζου ου υ μω

ων α α θλη η η η σε ε ε ε ως π
q
Τεσ

σα ρα κον τα γα αρ ο ο ον τες την τεσ σα

ρα κον θη με ρον α γι α α α ζε ε ε

ε τε Δ
q
το σω τη ρι ον πα α α α α α

θος μι μηη σα με ε νοι οι ^πδι α της υ
 περ Χρι ιστου υ μων α αθλη η η η
 σε ε ε ε ως ^πδι ο ο ε χοντες παρ ρη
 σι ι ι αν πρε σβε ε ε ε ε ευ σα α
 α α α τε ^χεν ει ει ρη η η η η η
 νη η ^χκα ταν τη η η η σαι αι η η η
 μας ^πεις την τρι η με ρον Α να α
 α α α α α στα α α α σι ι
 ι ιν του ου Θε ε ου ^χκαι Σω τη η ρος τω ων
 ψυ χων η μων

Δ

Ἦχος λ̣η̣ Πα —————

Κ̣αι νυ νν και α ει και εις του αι ω

νας των αι ωνων α μην

Θεοτοκίον
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το

κε Παρθε ε νε και δο ζα ζο μεν σε οι πι

στοι κα τα χρε ε ος την πο λιν την α σει

στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα

γη προστασι ι αν και κα τα φυ γη ην των

ψυχων η ημων

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ἦχος λ' Πα —

Δοξα σοι τω δειζαντι το φως δοξα εν
 υψις ιστοις Θεω ἡ και επι γης ειρη
 η νη ενανθρωποις ευδοκια
 Υμνου μεν σε ευλογου μεν σε προ
 σκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ἡ ευχα
 ριστου μεν Σοι δια την μεγααλην σου
 δοξαν
 Κυριε Βασιλευ ἡ επουρα νιε Θε
 ε Πατερ παντοκρατορ ἡ Κυριε Υι
 μονογενης Ιησου Χριστε και Α

γι ^κον Πνευ ^χμα ^ῥ
^χ^ῥ Κυ ^κρι ε ο Θε ος ο α ^χμνος του Θε
 ου ο Υι ο ος του Πα ^{γ'}τρος ἡ ο αι αι ρων
 την αμαρ ^χτι ι αν του κο ^ῥσμου ε λε η ^κσον
 η μας ο αι αι ρων τας αμαρ ^κτι ι ας του
 κο ^κσμου ^χ^ῥ
^χ^ῥ Προ ^κσδε ^{γ'}ξαι την δε η ^κσιν η ^ῥμων ο ^ῶκα
 θη ^κμε νος εκ δε ^κξι ω ων του Πα ^κτρος και ε
 λε ^κη ^χσον η ^ῥμας
^χ^ῥ Ο ^κτι συ ει ^κμο νος Α ⁺γι ος Συ
 ει ^κμο νος Κυ ^{γ'}ρι ος ἡ Ι η ^κσους Χρι ^κστος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην ✠
✠ Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω
 σε ✠ και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω ω να ✠ και εις τον αι ω να του αι ω
 νος ✠
✠ Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη ✠ α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας ✠
✠ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ε ρων η μων ✠ και αι νε
 το ον και δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω νας α μην x̣ q̣

x̣ q̣ Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας y' κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε x̣ q̣

x̣ q̣ ^Δ ^κ Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε

δι ^(τρεις) δα ζον με τα δι και ω μα τα Σου

x̣ q̣ ^κ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν ⁺ εν γε νε α και γε νε α x̣ q̣ ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με y' ι α

σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι x̣ q̣

^κ
^κ ^{q̣} Κυ ρι ε πρ ος σε κα τε φυ γον δι δα ζ ο ο ν
 με ^{γ'} του ποι ει ν το θε λη μα α σου ^{γ'} ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου ^κ ^{q̣}
^κ ^{q̣} Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
 τισ ου ο ψ ο με θ α φως ^κ ^{q̣}
^κ
^κ ^{q̣} Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
 νω σκου σι Σε ^κ ^{q̣} Ἀ γι ος ο Θε ος ^{γ'} Ἀ γι ος
 Ι σχυ ρος ^{γ'} Ἀ γι ος α θά να τος ε λε
 η σον η μας ^κ ^{q̣} (τρίς) ^κ ^{q̣}
^κ
^κ ^{q̣} Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
 μα τι ^κ ^{q̣}

^κ
^κ ^{q̣} **Κ**αι νυν και α ει ^{γ'} **ἤ** και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων α μην ^κ ^{q̣}
^κ ^{q̣} **Ἄ** γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας ^κ ^{q̣}

Ἀσματικόν.

^κ
^κ ^{q̣} **Ἄ** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{γ'} **ἤ**
^{γ'} **Ἄ** α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ
 ρος ^κ ^{q̣}
^κ ^{q̣} **Ἄ** γι ος Α α α θανα τος ε ε λε η
^κ ^Δ ^κ
 η σο ο ον η η η η μα α α ας ^κ ^{q̣}

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ♯ Πα

ⲕⲁⲥ ⲁⲗ ⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ
ⲡⲉⲣ ⲥⲟⲩ ⲟⲩ ⲉ ⲡⲁ ⲃⲟⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ ⲁⲗⲓⲛ
ⲕⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ
ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ
ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ

Καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται αἱ Ὠραὶ λιταί.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς Α΄ ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ε΄ (5).

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες τῆς
κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς σέ
προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ
ἐπόψομαι· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.
Οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ
διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ
δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ

σου, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἢ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. Τὸ πρωῒ ὥσεὶ χλόη παρέλθοι. Τὸ πρωῒ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι· τὸ

ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐνώπιόν σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν
ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν
δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης
ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ
κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου
τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου
οὕτως γνώρισον μοι, καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ
καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε;
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν, ἀνθ'
ῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν
κακὰ. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ
ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν

κατεύθυνον.

Ψαλμὸς ρ' (100).

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῇ· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτουργεῖ. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἄνομίαν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα

σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα).

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Τὶ σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον **μ'** (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ἱερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

*Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.*

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ', λέγοντες "Ὁ Θεός
ιλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν
μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Σπύχον τῆς
ἀνωτέρω Εὐχῆς.*

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν

κόσμον, σημειωθήτω ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν ἢ ἐπισυνάπτομεν τὴν Γ’
Ὡραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς Γ’ ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς στ’ (16).

Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου,
πρόσχες τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς
μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις. Ἐκ προσώπου σου
τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου
ιδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν
μου ἐπεσκέψω νυκτὸς· ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὗρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ

στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν. Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τὶς

ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνηθῆην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ

γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ

τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα).

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν

Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ

παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς, καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Σπύχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐπισυνάπτομεν τὴν 5' Ὠραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς ΣΤ' ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου κρίνόν με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου. Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ
Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτοὺς.
Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἄγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης
θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου
ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλμὸς νδ' (54).

Ενώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ

μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. Πρόσχεσ μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἄνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· Τὶς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεί περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω; Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος. Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλῶσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἄνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· ἄνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου καὶ γνωστὲ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ

καταβήτησαν εἰς ἄδου ζῶντες. Ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δέ, ὁ Θεὸς, κατὰξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπὶν ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς 90' (90).

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν

σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ’
αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς
μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ
πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς
ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν
ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου,
τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ
προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ
ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα, Ὅτι ἐπ’
ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν,
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με,

καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μέτ' αὐτοῦ εἶμι ἐν
θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα
σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ
ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν
τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα
δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ
ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου.
Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος,
ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ
παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' Ἑβδομάδος.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. α'.

Ο πλάσας κατὰμόνας τὰς καρδίας ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν, μὴ καταδικάσῃς ἡμᾶς, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς Ἀναμάρτητε. (Δίς)

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κα' (21ος).

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν.

Σπ'χ. **Θ**εὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ Δ', 2-6 Ε', 1-7)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ, Ἅγιοι κληθήσονται πάντες, οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν, καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα Ἱερουσαλήμ ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως, καὶ πνεύματι καύσεως. Καὶ ἥξει Κύριος, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς

πυρὸς καιομένου νυκτός, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ
σκεπασθήσεται. Καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ
καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ
σκληρότητος καὶ ὕετοῦ. Ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ
ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου, τῷ ἀμπελῶνι μου,
ἀμπελῶν ἐγενήθη τῶν ἡγαπημένων ἐν κέρατι, ἐν
τόπῳ πίονι, καὶ φραγμὸν περιέθηκα, καὶ
ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον Σωρήχ, καὶ
ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ
προλήνιον ὠρυξά ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ
ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. Καὶ
νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. τί ποιήσω ἔτι τῷ
ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι
ἐνέμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ
ἀκάνθας. Νῦν οὖν ἀναγγελῶ ὑμῖν, τί ἐγὼ
ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου, ἀφελῶ τὸν φραγμὸν
αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα. Καὶ ἀνήσω
τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ μὴ τμηθῇ, οὐδ' οὐ μὴ
σκαφῇ, καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτόν, ὥς εἰς
χέρσον, ἄκανθαι, καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι,
τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὕετόν· ὁ γὰρ ἀμπελῶν
Κυρίου Σαβαώθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ ὁ
ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἡγαπημένον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κβ' (22ος).

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

Σπ'χ. **Κ**ύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς

σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεός
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν
μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς
ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου
ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ

τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν ἢ ἐπισυνάπτομεν τὴν Θ'
ᾠδαν.*

Ἀκολουθία τῆς Θ' Ὠρας.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε
τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα
καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ
τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία
αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου
μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε
μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ
σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὴν λαλήσει

ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιὸς εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὐφρανون τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα

πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὁμοίος
σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα
σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ
δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ
ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας
ὁδῆγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ
καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ
Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ
Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ
κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν
τῆς παιδίσκης σου ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον
εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ
παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἄγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν ...**Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν

θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον. (12άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

στὴν Θ' ὥρα διεγράφησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι το
"Δόξα" γιατί αὐτὰ λέγονται μόνον ὅταν κάνουμε τὴν Θ'
μόνης της.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ἰ̣^Π
π̣ Ἐν τη βασιλειᾳ σου μνησθήτι

ημῶν Κυριε οταν ἐλθῇς ἐν τη

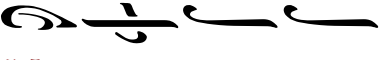
βασιλειᾳ σου Μακαριοι οι πτω

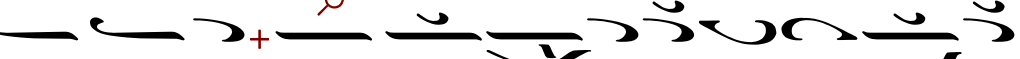
χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν

η βασιλεια των ουρανων

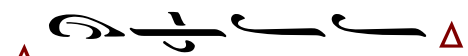
 Μνησθήτι ημῶν Κυριε οταν ἐλθῇς

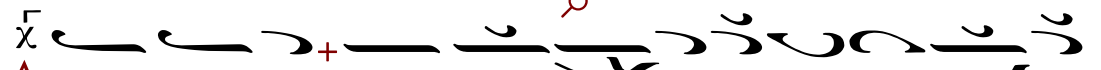
ἐν τη Βασιλειᾳ σου

 Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Ἰ̣^Π
 Μνησθήτι ημῶν Κυριε οταν ἐλθῇς

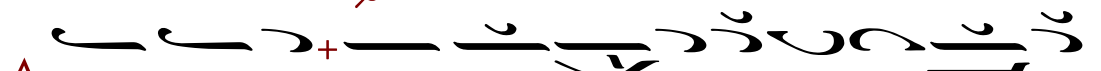
εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^σΜα κα ρι οι Δ ^σοί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Δ ^σ

Δ ^σΜνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῆς

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^σΜα κα ρι οι Δ ^σοί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ ^σ

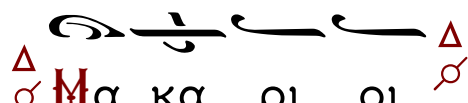
Δ ^σΜνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῆς

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^σΜα κα ρι οι Δ ^σοί δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ ^σ

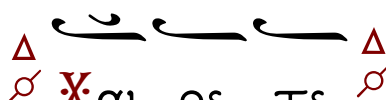
Δ ^σΜνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῆς

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι έστε, όταν όνειδίσωσιν
ύμᾱς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ένεκεν έμοῦ.

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Χαι ρε τε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ότι ό
μισθός ύμῶν πολὺς έν τοίς οὐρανοίς.

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Δόξα Πατρί...

 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

Δ Καὶ νῦν... Δ

Μνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

Δ Μνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι ἡ μων Δεσποτα ο ταν ἐλ

θης εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι ἡ μων Α γι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. **Κ**αὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ

ἀγνοία, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος

Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ

μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἱερεὺς: **Π**αναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, **(τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**

τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Δευτέρας Β' εβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ασω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὠραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα,

ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἀφοῦ μεταφέρει τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείῃ σοι, καὶ τὶ προστεθείῃ σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ΄ (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄ (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ’ ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ’ ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν

ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ'

αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὥς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρούς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῇσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὥσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε,

τις ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ

τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν
τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὖν εὕρω τόπον τῷ
Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου
ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν
τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι,
Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς
τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Ἕνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος
τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ
αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι
ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς
αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην
αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς
ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι
αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ

ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' (132).

Ιδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' (133).

Ιδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα

σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα

σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα

σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Ὁ** τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ
ἁπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων
δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα
ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι
μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς

ἡμῖν μερίδα καὶ κληῖρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα.....

εἰς τὸν ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Γα

^χ ^N ^Γ
^Γ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει
^Π ^N ^π ^Γ
 σα κου σο ον μου ^π ^Γ ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε
^ν ^Γ ^Π
^ν Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
^π ^Γ
 κου σο ον μου ^π ^Γ προ σχεις τη φω νη της δε η σε
^χ ^N ^Γ
 ως μου ^χ ^N εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει
^Γ ^Γ
 σα κου σο ον μου Κυ ρι ε ^Γ
^N ^Γ ^χ
^Γ Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ^χ ^π ^Γ ως
^Π ^π ^Γ
 θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ^π ^Γ ε παρ σις των
[♀] ^Γ ⁺
 χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

σακουσον μου Κυ υ ρι ι ε ^Γη
^Γη ^Γου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
[♀] μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα
 χει λη μου ^Γη
^Πη ^Γη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
 λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι αις ^Γη
^Γη ^Νυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α
^Γνο μι αν και ου μη συν δι α σω με
 τα των ε κλεκ των αυ των ^Γη
^Γη ^Ναι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

Γ
ε λεγ ζει με ε λε ον δε α μαρ τω λου

μη λι πανα τω την κε φα λην μου Ὡ

N Γ
Ὡ 0 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι ι αις αυ των Ὡ κα τε πο θη

σανε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των Ὡ

Γ ♀
Ὡ Ἀ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν Ὡ ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι

της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα

ρα τον Α δην Ὡ

N
Ὡ 0 τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

Γ
μοι μου Ὡ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυχην μου **ἦ**

^Γ
^Γη Φ [♀]υ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ νε

στησαν το μοι και αποσκαν δαλων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν η

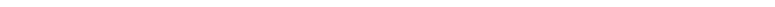
$\overset{M}{\curvearrowright} \quad \curvearrowright \quad \curvearrowright + \quad \curvearrowright \quad \overset{N}{\rule{1cm}{0.4pt}} \quad \rule{1cm}{0.4pt} \quad \rule{1cm}{0.4pt} \quad \curvearrowright \quad \curvearrowright$
Π_ε σου ν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

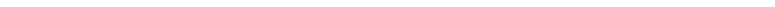
των οἱ αμαρτωλοὶ κατὰ μοναξιμίαν

 γω ε ως αν πα ρελ θω **η**

^Γ
^Γη Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

 φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

^N
^ῥ **ῥ** **Ϟ** κ χ ε ω ε ν ω π ι ο ν α υ τ ο υ τ η ν δ ε η

 σιν μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^Γη

^Π
^Γη ^Γεν τω εκ λειπειειν εξ [♀]ε μου το πνευ ^Γ

μαμου και συ εγνωστας τριβους μου ^Γη

^Γ
^Γη [♀]εν ο δω τα αυτη η ε πορευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι ^Γη

^N [♀]
^Γη ^Γκα τε νο ουν εις τα δε ζι α α και

^Γ
ε πε βλεπον ^χκαι ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με ^Γη

^N ^Γ
^Γη ^Γα πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου ^Γη

^Γ [♂]
^Γη ^Γε κε κραζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ

ει η ελ πικ μου μερικ μου ει εν γη ζων των ^Γη
^Γη ^ΓΠροσχες προς την δε η σιν μου ^χη ^χο τι
 ε τα πει νω θην σφοδρα ^Γη
^Γη ^ΓΡυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με ^χη ^χο τι ε κραται ω θησαν υ περ ε
^Γη
 με ^Γη

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου. Ὦχος γ'.

Ὦχος $\overline{\text{—}}^{\phi}$ Γ α^{ϕ}

$\overline{\text{—}}^{\text{M}}$ $\overline{\text{—}}^{\Gamma}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 $\overline{\text{—}}^{\text{u}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{E}}$ ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{x}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 χην μου $\overline{\text{—}}^{\text{x}}$ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω
 $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 ο νο μα τι ι σου $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$

Τὴν πνευματικὴν Νηστείαν νηστεύσωμεν,
 διάρρήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιάν, ἐκφευξώμεθα
 δὲ καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας, ἀφήσωμεν
 ἀδελφοῖς τὰ ὀφειλήματα, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν· οὕτω γὰρ βοῆσαι
 δυνησόμεθα. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν,
 ὡς θυμίαμα, ἐνώπιόν σου Κύριε.

$\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$
 $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 στε ε ευ σω μεν $\overline{\text{—}}^{\text{x}}$ δι αρ ρη ζω μεν πα α
 $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 α σαν στρα α γ α α α λι ι ι ι ι α
 $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$
 αν $\overline{\text{—}}^{\text{π}}$ εκ φευ ζω με θ α α δε και των σκαν δ α α

α αλωντηης α μααρ τι ι ι ι ας α φη
 σω μεν α δελ φοις τα α ο φει λη η η μα
 τα ι να και η μι ι ι ν α φε ε ε θη τα
 πα ρα α πτω μα α τα α α η η η η μων
 ου τω γαρ βο η σαι αι δυ νη σο ο ο με
 θα κα τευ θυν θη τω η προ σε ευ χη η
 η μων ως θυ μι α α μα ε νω ω πι
 ον σου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε
 με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου αν τα πο δω ως μοι

Τὴν πνευματικὴν Νηστείαν νηστεύσωμεν,
 διάρρήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιάν, ἐκφευξώμεθα

δὲ καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας, ἀφήσωμεν
ἀδελφοῖς τὰ ὀφειλήματα, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν· οὕτω γὰρ βοῆσαι
δυνησόμεθα. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν,
ὡς θυμίαμα, ἐνώπιόν σου Κύριε.

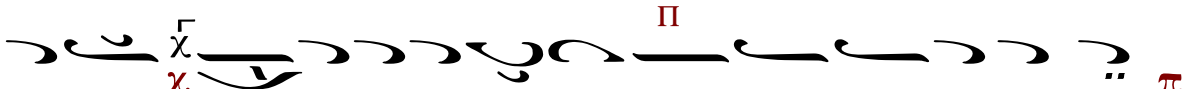
^Π
^π^q Ἦν πνευ μα τι κην νη στει ει ει αν νη
^κ
^χ^q στε ε ευ σω μεν δι αρ ρη ζω μεν πα α
^Π
^Γ
^π^q αν εκ φευ ζω με θα α δε και των σκαν δα α
^Ν
^Γ
^ν
^α αλων τη ης α μα αρ τι ι ι ι ας α φη
^κ
^Π
^Π
^Γ
^κ
^π^q ου τω γαρ βο η σαι αι δυ νη σο ο ο με

 θα κατευ θυν θητω η προ σε ευ χη η

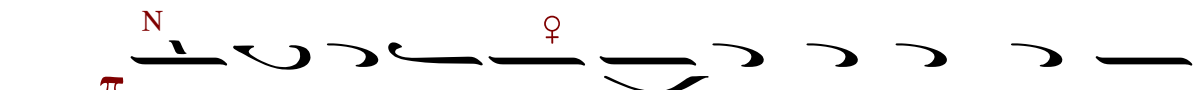
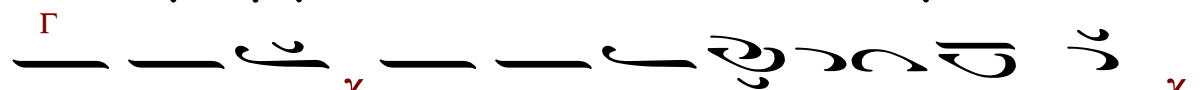
 ημων ως θυ μι α α μα ε νω ω πι

 ον σου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε
 Ἦχος γ'.

Ἰδιόμελον Μαρτυρικόν.

 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

 ρι ε Κυ ρι ε ει σακου σον της φω νη ης μου
 Προφηται και Ἀπόστολοι Χριστοῦ, και

Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα
 ὁμοούσιον και ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ
 πεπλανημένα, και κοινωνοὺς Ἀγγέλων
 ἐποίησαν, τούς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

 Προ φη ται και Α πο στο λοι Χρι στου και

 Μαρ τυ ρες ε δι δα ζαν υ μνει σθαι

 Τρι α δα ομο ου σι ι ον και ε φω τι σαν

τα ε θνη τα πε πλα α νη με ε ε να ^π και κοι
νω νους Αγ γε ε λων ε ποι η σαν τους υι
ους τω ων αν θρω πων ^α

Σπικηρά προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἰχθὺς πλ. δ'.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἰχθὺς ἁπλῶς Νη

ἄ νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα εἰς την φω νην της δε η σε ως
 μου

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, ῥαθυμοῦσα, ὦ
ψυχή, καὶ μὴ ποιοῦσα τὰ καλὰ, ἀλλὰ στέργουσα
ἀεὶ, τῇ τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις,
μετανόησον, νηστεία, καὶ δεήσει καθαγνίσθητι,
καὶ τῷ Δεσπότῃ σου βόησον· Ἠμάρτηκά σοι,
συγχώρησον, ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ τὴν ἄφεσίν
μοι δώρησαι.

Σπίχος $\bar{\chi}^N$ αν α νο μι ας πα ρα
τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε Δ τις υ
πο στη σε ται $\bar{\chi}^N$ ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμος ε

~ ~

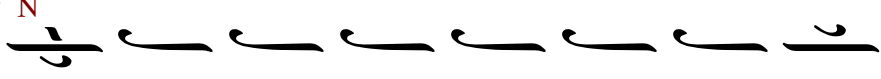
ΕΣΤΙΝ ^νΔ

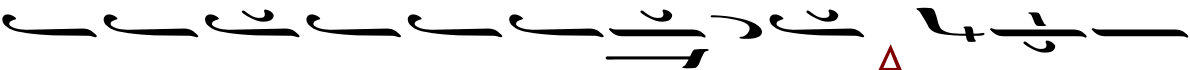
Ἔχων ἀγαθότητος πέλαγος, τὰ πελάγη τῶν ἐμῶν, ἁμαρτιῶν τὰ πονηρά, ἀποξήρανον Χριστέ, ὡς ἀναμάρτητος Θεός, καὶ δίδου, τῇ καρδίᾳ μου κατάνυξιν, χειμάρρους, ἀνομίας ἀναστέλλουσαν, ἵνα ὑμνῶ καὶ δοξάζω σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄφατον, μακρόθυμε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον Τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Στίχος ^χ ^ν ^N
^νΔ Θ νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^ΔΔ υ πε μει

νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον Σου ^ΔΔ ηλ

πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ι ον ^νΔ

Ὁ ἀγαγὼν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεός, τοῦ χρόνου περίοδον, τῶν πανσέπτων Νηστειῶν διατελεῖν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν, εἰς τὸ ἅγιον στάδιον, τῆς

δευτέρας Ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, αὐτὸς ἀξιώσον
 Κύριε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐδρομεῖν, τὸ σῶμα
 καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ χαριτῶν καὶ δυναμῶν,
 ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον
 ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν, τῆς Ἀναστάσεώς
 σου πάντες ἐν χαρᾷ καὶ στεφανηφοροῦντες,
 ἀκαταπαύστως αἰνέσωμεν.

^N
 Ὁ α γα γων και νυν η μας Θε ος του
 χρο νου πε ρι ο δον ⁶ των παν σε πτων Νη στει
 ων δι α τε λειν ^ν και χα ρι σα με νος η
 μιν ^Δ εις το α γιον στα διον ⁶ της δευ τε ρας
 Ε βδο μα δος ει σελ θειν ^ν αυ τος α ξι ι
 ω σον Κυ ρι ε ^Δ και προς το μελ λον ευ δρο
 μειν ^Δ το σω μα και την ψυ χην η μων και χα
 ρι των και δυ να μων ^ν ο ο ο πως προ φθα

σωμεν ε κτε λεσαντες τον δρο μον αν δρι
κως ^Δτην κυ ρι α αν η με ε εραντης Α να
στα σε ως σου παν τες εν χα ρα ^Δ και στε φα
νη φο ρου ου ουν τες α κα τα πα αυ στως
+ αι νε ε σω ω μεν ^γ

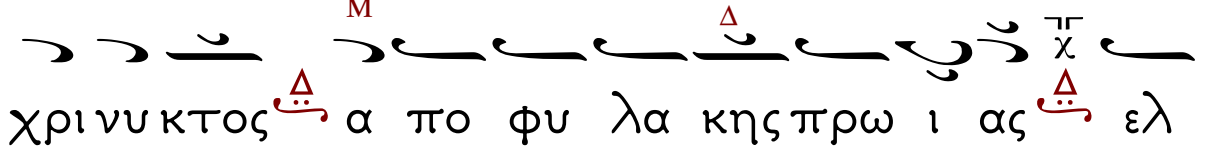
Καὶ τοῦ Μηναίου τῆς 09-03.

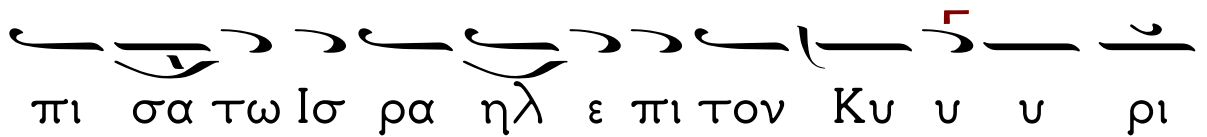
Τῶν ἁγίων μεγάλων τεσσαράκοντα μαρτύρων.

Ἰδιόμελα.

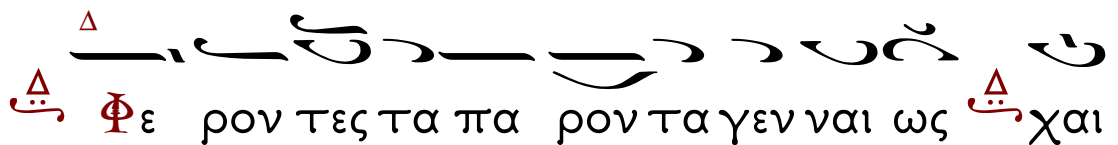
Ἦχος Δι

Σπῆχος.

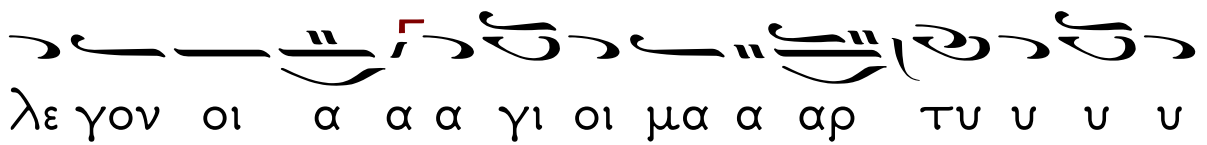
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με
 χρινυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ

 πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

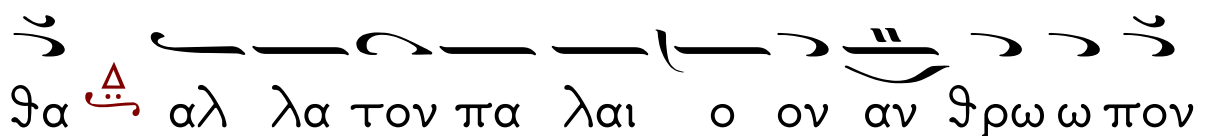
 ον

 Φε ρον τες τα πα ρον τα γεν ναι ως χαι

 ρον τες τοις ελ πι ζο με νοις προς αλ λη λους ε

 λε γον οι α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ

 ρες μη γαρ ι μα τι ον α πο δυ ο με ε

 θα αλ λα τον πα λαι ο ον αν θρω ω πον

α πο ο ο τι θε ε με ε ε ε θα δρι
 μυ υ υς ο ο ο χει ει μων αλ λα γλυ
 κυ υ υς ο πα ρα α α δει ει ει ει σος αλ
 γει νη η η πη η η ζις αλλ η δει α η
 η α α πο ο ο ο ο λα α α αυ σις
 μη ουν εκ κλι νω μεν ω συ στρα α α τι ω
 ω ται μι κρο ον υ υ υ πο μει ει νω ω
 ω ω μεν ι να τους στε φανους της νι κης
 α να δυ σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου
 του Θε ε ου και Σω τη η ρος των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μων

Σπίχος.

το ελεος και πολλη παρ αυ τω λυ τρω

 σὺ καὶ αὐτὸς λυτρωσέ ται τὸν Ἰσραὴλ

3
|
του

Φεροντες τα παροντα γενναιως χαι

ροντες τοις ελπιζομενοις προς αλληλους ε

λε γον οι α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ υ

 ρες ^{6.8} μη γαρ ι μα τι ον α πο δυ ο με ε

 θα αλ λα τον πα λαι ο ον αν θρω ω πον

α πο ο ο τι θε ε με ε ε ε θα δρι

μυ υ υς ο ο ο χει ει μων αλ λα γλυ
 κυ υ υς ο πα ρα α α δει ει ει ει σος αλ
 γει νη η η πη η η ξις αλλ η δει α η
 η α α πο ο ο ο ο λα α α αυ σις
 μη ουν εκ κλι νω μεν ω συ στρα α α τι ω
 ω ται μι κρο ον υ υ υ πο μει ει νω ω
 ω ω μεν ι να τους στε φανους της νι κης
 α να δυ σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου ου
 του Θε ε ου και Σω τη η ρος των ψυ υ
 χω ω ων η η η η μων

Σπῆχος. αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον

παν τε ες οι λα α οι

 Ρι πτον τες πε ρι βο λαι α α πα α αν
τα βαι νον τες α τρο μως ει εις λι ι ι μνην

 προς αλ λη λους ε λε γον οι α α α γι οι

μα α αρ τυ υ υ υ ρες δι α πα ρα δει

σον ο ον α πω λε ε ε σα μεν ι μα

τι ι ον φ θαρ τον ση με ρον μη η

α α αν τι σχω ω με ε ε ε θα δι ο

φιν πο τε φ θο ρο ποι ον εν δυ σα με ε νοι

 εκ δυ σω με θα νυν δι α την πα α αν

των α α α στα α α σιν ⁶ κα τα φρο
 νη σω μεν κρυους λυ ο ο με ε ε νου ^Δ
 και σα αρ κα α α μι ση η σω ω ω ω μεν ^γ
 ι να τους στε φανους της νικης α να δη η
 η σω με ε θα ^Δ πα ρα Χρι στου ου ου ου του
 Θε ε ου ^Δ και Σω τη η ρος των ψυ υ χω ω
 ων η η η η μων ^Δ
 Σπύχος. ^Δ ^χ ^Δ ⁰ τι ε κρα ται ω θη το
 ε λε ος αυ του ε φ η μας ^Δ και η α λη
 θει α του Κυ ρι ου ^Δ ^χ με νει Εις το ο ον αι
 ω ω να ^Δ

Ἐλεπόντες ὡς τρυφάσασαν οὐς
 τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη ὡς
 πρὸς θάλασσαν ἵνα ἐλεγον οἱ Ἀγαγί
 οἱ μααρά τυυυρες ἡ ὑποπτηζώ
 μεν ὡραν χεῖ με ἐ ἐριον ἵνα
 τὴν φοβερὰν γε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ
 τοῦ πυροῦ φυύγω ὡ μεν καὶ θῆ ῃ
 ἡ ἡ τω ὁ οὔρους ἵνα χορεεὺ ἡ
 αἰ ὡ ὡ ὡ νι ι ι ι α ἡ δε χεῖρ ρυ
 εἰ εἰ εἰ τω ἵνα ὑψοῦται αἱ πρὸς Κυ
 υ υ υ ρι ι ι ον καὶ μὴ φεισώμεθα

φυ σε ω ως θνηη σκου ου ου σης ε λω
με θα α α θα να τον ι να τους στε φα
νους της νι κης α να δη σω με ε θα πα ρα Χρι
στου ου ου ου του Θε ε ου και Σω τη η ρος
των ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Δοξασπικόν. Ὡχος πλ. β'.

Ἰχθὺς λ' π' Πα.

Ἰ
 λ
 π
 μ
 ε
 ε
 ε
 ε
 Δ
 ο
 ο
 ο
 ζ
 α
 Πα
 τρι
 ι
 ι
 ι
 ι
 και
 Υι
 ω
 Δ
 ρ
 και
 Α
 γι
 ι
 ω
 Πνευ
 μα
 α
 α
 τι
 ι
 ι
 ι
 π
 Π
 π
 Ε
 ν
 ω
 δαις
 α
 ασματων
 ευ
 φη
 μη
 σω
 ω
 μεν
 πι
 ι
 στοι
 τους
 α
 θ
 λο
 φο
 ο
 ο
 ρους
 Τεσ
 σα
 ρα
 κο
 ο
 ον
 τα
 Μα
 αρ
 τυ
 υ
 υ
 υ
 ρας
 π
 και
 προς
 αυ
 του
 ους
 με
 λω
 δι
 ι
 κως
 Δ
 εκ
 βο
 η
 η
 σω
 ω
 ω
 μεν
 λε
 ε
 ε
 γο
 ο
 ο
 ον
 τες
 Δ
 ρ
 χαι
 ρε
 τε
 Α
 θ
 λο
 φο
 ροι
 οι
 του
 Χρι
 ι
 στου
 Δ
 Η
 συ
 χι
 ε
 Με
 λι
 ι
 ι
 των
 Η
 ρα
 κλει
 ε

Σμα ραγ δε ε και αι Δο μνε Δ Eu νο ι

κε Ου α λη και Βι βι α νε χ Καν δι δε

και Πρι ι ι ι σκε π χαι ρε ε τε Θε ο δου

λε Ευ τυ χι ε και Ι ω ω α αν νη Δ Ξαν

θι α Η λι α νε Σι σι ι νι ι ε

Κυ ρι ων Αγ γι ι ι α α π Α ε τι

ε ε ε και Φλα α βι ι ι ι ε π Χαι ρε

τε Α κα κι ε Εκ δι κι ι ε Λυ σι μα χε

Α λε ζα αν δρε Η λι α και Γο ρ γο νι ι ε χ

Θε ο φι λε Δο με τι α α νε Δ και θει ε

Γα ι ε και Γο ρ γο ο ο νι ι ι ι ε

Χαίρε τε Ευ τυ χες και Α θα να σι ι ε
 Κυ ριλ λε και αι Σα α κε ερ δων Νι κο λα ε
 και Ου α λε ρι ι ε Φι λο κτη μον Σε βη ρι
 α νε Χου δι ων και αι αι Α γλα α ι ι
 ι ι ε ως ε χον τες παρ ρη σι ι ι
 α αν προς Χρι στον τον Θε ον η η μων Μαρ
 τυ ρες πα να οι οι οι οι οι δι ι ι ι
 μοι αυ το ο ο ον εκ τε ε νως πρε σβε
 ε ε ε ε ε ευ σα τε του σω θη ναι
 τους εν πι ι στει ει εκ τε ε λου ου ουν τα
 ας την παν σε βα α στον μνη η η μη

ην υ υ υ μων ^π

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

(ὁμόηχον ζήτηι τῇ ὁῃ Μαρτίου)

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἦχος λ ^π ^Θ Δι

χ ^Δ ^B
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ⁶

χ ^Δ ^B
⁶ Με γα λων χα ρι σμα των Α γνη ⁶ Παρ

θε νε Μη η τη ρμο ο νη Θε ου ^Δ ⁶ η ξι ω

ω ω θης ο τι ε τε κες σα ρ κι ^B ⁶ τον ε να

της Τρι α δος ⁶ Χρι στον τον ζω ο δο την ^Δ

εις σω τη ρι αν των ψυ υ χω ω ν η μω ω ^χ

ω ω ω ω ν ⁶

Εἵσοδος μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς κγ' (23ος)

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Στίχ. **Π**ρὸς σὲ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου

Σοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Γ', 21 - Δ', 7)

Πρόσχωμεν.

Ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἴδού, Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη. Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδάμ, καὶ κατώκισεν αὐτόν ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ ἔταξε τὰ Χερουβίμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην, φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν, καὶ εἶπεν· Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀβελ, καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας,

ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. Καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπείδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ Κάϊν, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐλύπησε τὸν Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν· Ἵνα τί περίλυπος ἐγένου; καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἔαν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἡμαρτες; ἡσύχασον, πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κδ' (44ος).

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρτημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Γ', 34 - Δ', 22)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἄσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν. Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρός, καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν λόγον μὴ ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην καὶ γὰρ, πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός. Οἱ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον· Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν, φύλασσε ἐντολάς, μὴ ἐπιλάβῃ. Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνεσιν, μὴ ἐπιλάβῃ, μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματός μου. Μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν, καὶ ἀνθέξεταί σου, ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. Ἀρχὴ σοφίας, κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πάσῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. Περιχαράκωσον αὐτήν, καὶ ὑψώσει σε, τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ, καὶ ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἄκουε υἱέ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ

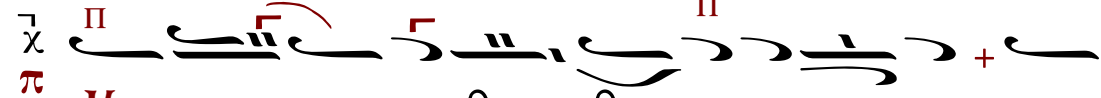
πληθυνθήσεταιί σοι ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. Ὅδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκων σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταιί σου τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις, Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου. Ὅδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν, καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσουσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἀφήρηται ὁ ὕπνος ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται. Οἱ δὲ γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἶνω δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως ἂν κατορθώσῃ ἡμέρα. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν. Ὑἱέ, ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαὶ σου, φύλασσε αὐτάς ἐν σῇ καρδίᾳ. Ζωὴ γὰρ ἐστὶ πᾶσι τοῖς εὐρίσκουσιν αὐτάς, καὶ πάσῃ τῇ σαρκὶ αὐτῶν ἴασις.

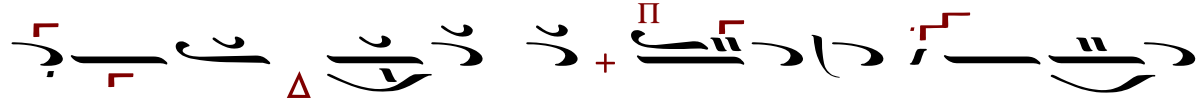
Ὁ ἱερεὺς. + **Εἰρήνη σοι.** **Σοφία.**

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ἦχον πλ. β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.
Εἰς ἦχον πλ. β'.

^λ ^Π
^π **Κ**α τε ε ευ θυν θη η η η τω η

 προ ο σε ε ευ χη η η μου ου ^π ως θυ
^N
 μι ι ι α μα ^ν ε νω πι ι ο ο ον σου

 ου ου ου ^Δ ε παρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

 ων μου ου ^π θυ σι ι ι α ^ν ε ε ε σπε ε

 ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η ^π

σις τω ων χει ει ει ρω ωων μου ου ^πϥ θυ σι ι
ι ι α ^νϥ ^Πϥ ^ϥε ε ε σπε ε ε ε ε
ρι ι νη η η η ^πϥ

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος τῆς ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἔνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἔνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἔνώπιόν σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Κὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. **Σ**ῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΙΒ΄, 1-10)

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας,

ἥς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Εκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κ'1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην

καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾗ δίκαιον λήψεσθε. ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήφονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γὰρ εἰσι

κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπεζῆς ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἑκτενῇ.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἁπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ

ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.

Χρυσοστόμου Λειτουργία.

Ὁσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὁσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς

αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἄγαθόν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν

σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἄξιους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

NYN AI DYNAMIC.

Διασκευή Θρασύβουλου Στανίτσα.

$$\tilde{\chi}_\chi \xrightarrow{\lambda} \tilde{\chi}_\alpha$$

λ Π N Π
 ε ε χε ε α α λε ες
 λ Π N Π
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
 αι αι αι αι αι αι αι Δυ να α α α α
 μει ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ωων
 ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω
 ω ω ω ω χω ωω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω χωωω ω ω ω ω ω ω ω ω
 υ υ υ υ υ υ η η η η συν η η
 μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η η η ης

Δ

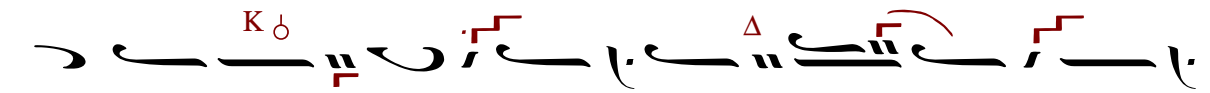
Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἀγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

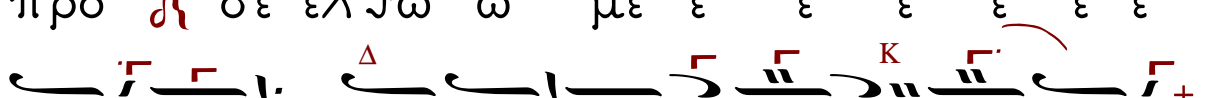
Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ υ
υ υ υ στι κη η η η η η η η
τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι

 σται και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

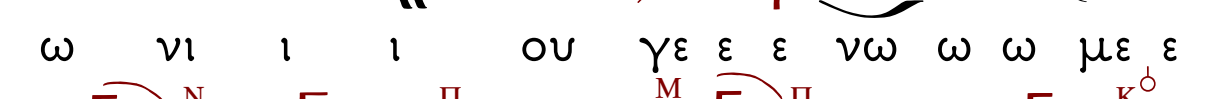

 ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω

 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

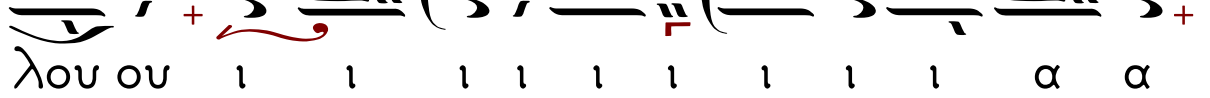

 ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε

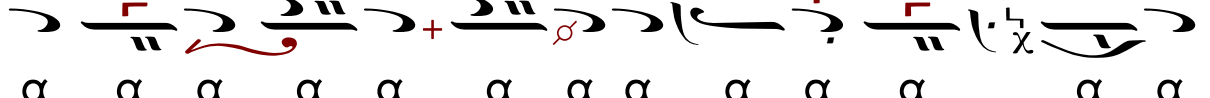

 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

 θα α α α α Α α α αλ λη

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

 α α α α α α α α α α α α

 χα α α α

ἈΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Π
π̣ Ν υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι
αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει
εις Δ των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ωων συ υ υ υ υ υ υν η
η η η η η η μι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν α
α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως Δ λα
τρε ε ε ελαα τρε ε ευ ου σι ι ι ιν ι
ι ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου γα α αρ ει ει ει
 ει σπο ο ο ρευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι ο Βα α α α σι ι ι λε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευς της δο ο ο ζη η η η η η η ης

ι δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
 κη η η η η η η τε ε ε ε ε ε
 τε ε ε ε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο ρυ
 φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πιστει
 και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ θω ω πο ο
 θω ω ω προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε
 ε ε ι ι να α με ε ε ε ε ε το ο
 ο ι να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
 νι ι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α
 Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α

Δ

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιланθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἄορατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότη, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελλμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ὁρατῶς συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

*Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἄπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.*

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Ὁ χορός (χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰηχος ὁ Πα

Ἑκτασις. $\frac{q-\pi}{q}$

[illegible]

 ω ω ω ω ω ω ω π ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω αι ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω π νι ι ι ι ι αι ω ω

 ω ω ω ω ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ

 λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α

 α α α α

Τὸ παρὼν παραμένει ὡς β' Κοινωνικόν.

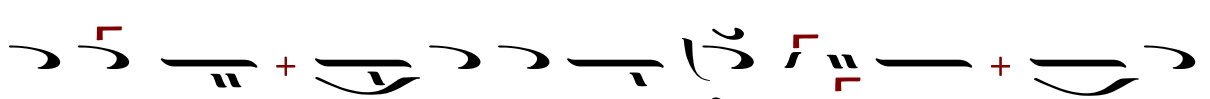
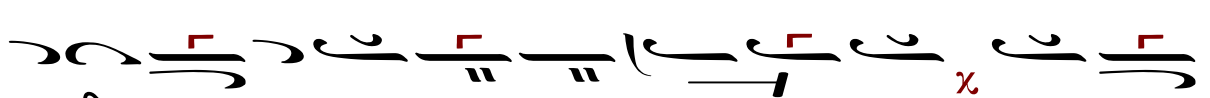
ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ

Ἦχος ὁ Πα

$\overline{\lambda}$ Π
 π ρ Γε ε ευ σα α α α α α α α α
 σ θ ϵ π και αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και
ι ι δε ε ε τε ε ε ε ε ε χ ρ
ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι
ο ο ος χ ρ α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α π ρ

Σπῆχος 1. χ ρ ϵ ν λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

πα ντι και ρω π ρ δι α πα ντος η αι νε
σις αυ του χ ρ εν τω στο μα τι ι μου π ρ

^π _q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ^π _q και

 αι αι αι Ι Ι Ι Ι δε ε ε και Ι Ι

 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ _q ο ο

 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι Ι Ι ο ο

 ος ^χ _q α α αλ λη η η λου ου Ι Ι Ι

 α α α α ^π _q

Στίχος 2.

^π _q Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

 σε ται η ψυ χη μου ^π _q α κου σα τω σαν

 πρα εις ^π _q και ευ φραν θη τω σαν ^π _q

^π _q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π _q και

 αι αι αι Ι Ι Ι Ι δε ε ε και Ι Ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Σπῆχος 3. Με γα λυ να τε τον Κυ ρι ον

συν ε μοι και υ ψω σω μεν το ο νο μα

αυ του ε πι το αυ το

Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ᾠ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α π

Σπῆχος 4. ᾠ Μ Π
 ζε ζη τη σα τον Κυ ρι ον

και ε πη κου σε μου π και εκ πα σων των

θλι ψε ων μου π ερ ρυ σα το ο με π

Π
 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ᾠ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ᾠ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α π

Στίχος 5. ^Μ ^Π
^π ^q Προ σελ θε τε προς αυ τον και

φω τι σθη τε ^π ^q και τα προ σω πα υ μων ^π ^q ου

μη κατα σχυνθη ^π ^q

^Π
^π ^q Ευ σα σθη ε ε ε ε ε ε ε ^π ^q και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ ^q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ^χ ^q α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α ^π ^q

Στίχος 6. ^Μ ^Π
^π ^q Ο υ τος ο πτω χος ε κε κρα ξε

^π ^q και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π ^q

καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλιψέων αὐτοῦ ^χ_π _ρ ἐσω

σεν αυ τον ^πρ

[illegible]
$$\begin{array}{ccccccccccccccc} \text{Diagram 1} & \text{Diagram 2} & \text{Diagram 3} & + & \text{Diagram 4} & \text{Diagram 5} & \text{Diagram 6} & \text{Diagram 7} & \text{Diagram 8} & \text{Diagram 9} & + & \text{Diagram 10} & \text{Diagram 11} \\ \alpha_1 & \alpha_1 & \alpha_1 & & 1 & 1 & 1 & 1 & \delta\epsilon & \epsilon & \epsilon & \kappa\alpha_1 & 1 & 1 \end{array}$$

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

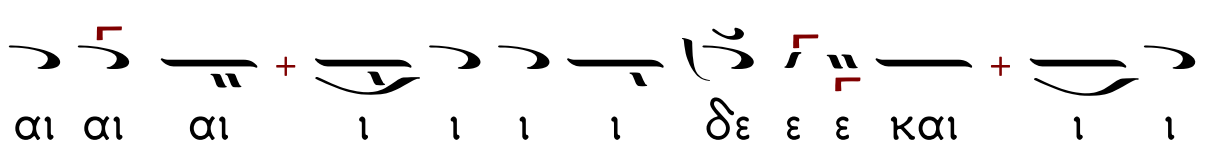
A diagram of a four-strand braid. The strands are labeled from left to right as α , α , α , and α . The first two strands cross each other. The second and third strands cross each other, with a red box containing the symbol πq above the crossing. The third and fourth strands cross each other.

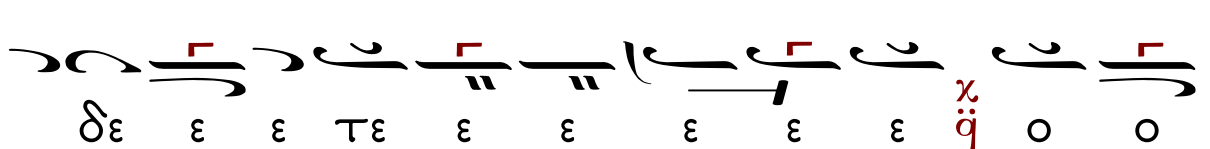
Στίχος 7. $\overset{\text{M}}{\chi} \overset{\text{Π}}{\pi} \text{ Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι}$

ου ^πκυ κλω των φο βου με νων αυ τον ^πκαι

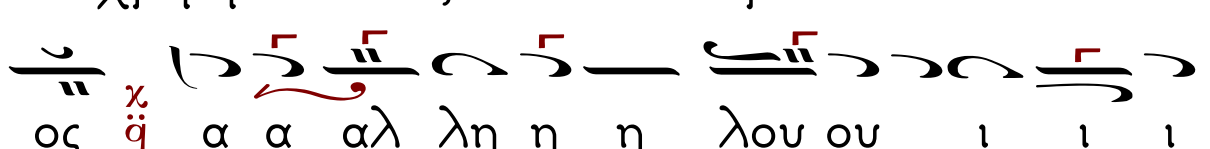

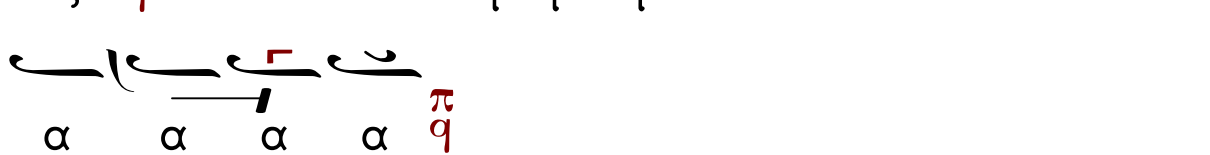

 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π q και

 αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ο ο

 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

 ος α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

 α α α α π q

10 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῥύσατο αὐτούς.

19 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀσᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

*Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς
εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:*

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς ψάλλει

(ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Ἦχος Δι

χ *Δ*
Δ **Ε**υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι
ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν
τω στο μα τι μου *6* αρ τον ου ρα νι ον
και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρηστος ο Κυριος ⁶ Αλ λη λου
ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α
α α

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι' ^Δ Ἀ μήν α μην α μην ^Δ εις α
φε σιν α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι
ω ω νι ον ^Δ

^Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων ^Δ
αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι

ω σας η μας των α γι ων σου με τα
 σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
 μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
 την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
 σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
 Αλ λη λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν,
 ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
 Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
 ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
 φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
 εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῇρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

*Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἥδη Ἀντιμηνσίου.*

Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφρατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἁοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3 χῡμα εἰς τὸ κλιτὸν)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ

ζωοποιουῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ **Ναοῦ**), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίφωνον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν

αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται
αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ’ Αὐτόν,
φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ
ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου,
φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν
ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,
καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον
ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον
εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου
ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν
ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς
συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν

ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας

αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα
μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Δι' Εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Λμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.